



jaargang 11, nummer 3
maart 2015



Gebedspunten

Ons gebed omringt zr. Hennie Rebel-Hekkert, haar kinderen en kleinkinderen in Zuid-Afrika, die afscheid moesten nemen van man, vader en opa ds. Bob Rebel. Ds. Rebel ging op 1 januari 1995 vervroegd met emeritaat omdat hij leed aan de ziekte van Parkinson. Het verbaasde bezoekers echter dikwijls dat de verschijnselen van die ziekte ook bij het ouder worden niet ernstig toenamen. Daarom kwam zijn sterven op 10 maart jongstleden onverwachts. De Here zij hen die achterblijven nabij. Tegelijk willen we ook danken voor de betekenis die ds. Rebel voor het zendingswerk mocht hebben.

Wij bidden voor de toerustingsconferentie voor evangelisten in de Russische stad Chatanga. Geve de Here zijn zegen aan de bijdragen die door medewerkers uit Nederland worden gegeven. We dragen Hem de tochten op die over de Siberische toendra door evangelisten worden gemaakt om mensen het blijde evangelie van Jezus Christus te vertellen.

Christenen hebben het vaak heel moeilijk in landen waarvan de inwoners overwegend islamitisch zijn. We horen soms verschrikkelijke verhalen. Onze gebeden vergezellen hen die vervolgd worden vanwege hun geloof. Tegelijk verwonderen we ons dankbaar over andere verhalen die ook het beluisteren waard zijn, zoals in dit Zendingsnieuws beschreven.

Foto header: Kabwa-stam in Tanzania kijkt naar Lukasevangelië #Kamphuis

Overlijden ds. Bob Rebel

Op dinsdag 10 maart ontvingen zendingsdeputaten bericht dat die middag in zijn woonplaats Lynnwood nabij Pretoria, Zuid-Afrika, ds. M. (Bob) Rebel was overleden. Ds. Rebel werd ruim 82 jaar. Hij is op maandag 16 maart in Pretoria-Oost begraven.

Ds. Bob Rebel werd in 1959 als jong predikant verbonden aan de kerk van Amsterdam-Noord. Al in 1962 vertrok het gezin naar Zuid-Afrika, waar hij in Venda een van de eerste zendingen uit onze kerken werd. Hij bleef daar werken tot in 1975 een nieuw terrein werd gevonden in KwaNdebele, toen in opdracht van de Free Reformed Church van St. Thomas in Canada. In 1981 nam onze zending dat gebied over van de Canadese kerk en werd ds. Rebel verbonden aan de kerk van Hilversum-Oost. In het veld werd zijn aandacht steeds meer getrokken naar de vele doorgaans charismatische onafhankelijke kerken van KwaNdebele. Het was voor ons zendingswerk volledig nieuw dat voorgangers van deze kerken aan deze gereformeerde zending vroegen hen te helpen bij het leren lezen van de Bijbel. In veel gevallen bedoelden zij ook letterlijk hen te helpen bij het (leren) lezen. Gaandeweg schaarden zendingsdeputaten en synode zich achter de taak die ds. Rebel voor zich zag. Het theologische onderwijsproject dat hij begon, kreeg de naam 'Mukhanyo' (licht). Daaruit kwamen een mobiele Bijbelschool en een theologisch instituut voort. Zendingsdeputaten zullen zich ds. Bob Rebel herinneren als de man die het gezichtsveld van het zendingswerk heeft verruimd. De Here heeft hem gebruikt om duidelijk te maken dat wij met ons zendingswerk tegen een gereformeerde achtergrond ook buiten gereformeerde kring velen van dienst kunnen en mogen zijn. Momenteel wordt vanuit die gedachte in verschillende zendingsgebieden gewerkt; naast KwaNdebele kunnen ook Mozambique, Siberië en Thailand genoemd worden.



Naar Siberië

Op dinsdag 10 maart werden in de pastorie van Sliedrecht-Bethel de laatste voorbereidingen getroffen voor een reis waarnaar lang was uitgezien. Voor het eerst sinds lange tijd bleek het weer mogelijk een reis naar Tajmyr te maken – dat wil zeggen: deel te nemen aan de toerustingsconferentie voor evangelisten in dat gebied. Ds. Arjan Hilbers en ds. Arie van der Zwan konden voor het laatst in 2011 een bijdrage aan een dergelijke conferentie in de stad Norilsk leveren. Daarna was het onmogelijk opnieuw naar die plaats te reizen: het industriegebied waarin Norilsk ligt werd tot verboden gebied voor binnen- en buitenlandse bezoekers verklaard. Reisvergunningen werden eenvoudigweg niet verstrekt. Uiteindelijk werd besloten de conferentie duizend kilometer te verplaatsen naar het stadje Chatanga. En daarheen is op maandag 16 maart een team vertrokken, bestaande uit de predikanten Arie van der Zwan, Willem-Jan van der Toorn en br. René Hoogendoorn. De broeders hopen ook nog een bezoek te brengen aan de toendra van Tajmyr, het eigenlijke werkgebied van de Russische evangelisten die vanuit Nederland worden ondersteund.





Onverwacht preken ...

André en Dorien Kamphuis, uitgezonden door de kerk van Ede, werken als Bijbelvertalers voor Wycliffe in Tanzania. Zij zijn recent van een verlof in Nederland met hun kinderen teruggekeerd naar hun werkplek en beschrijven in hun nieuwsbrief hun dagelijks leven. Ook de zondag: *Ik (André) wordt zelf regelmatig gevraagd om te preken in een van de kerken in de buurt. Soms mag dat onverwacht en krijg ik het pas tijdens de dienst te horen. Dat overkwam me onlangs ook. Een betrokken gemeentelid was de dag ervoor verongelukt vlak nadat hij geholpen had bij de bouw van het kerkgebouw. Het gezin van de jonge man woonde naast de kerk en het verdriet was duidelijk te horen. Het was mooi om te merken dat God ook op zulke momenten mensen troost met woorden uit de Bijbel. Afgelopen zondag overkwam me iets wat nog niet eerder was gebeurd. Ik was uitgenodigd om te preken, maar tijdens de dienst kreeg ik in de gaten dat ook iemand anders zich voorbereid had. Toen er halverwege de dienst gebeden werd voor de preek, wisten we nog steeds niet zeker wie er nu zou gaan preken. Er was per ongeluk een dubbele afspraak gemaakt, en niemand durfde hardop te zeggen dat de een of de ander de beurt zou krijgen. Op een subtiele manier werd het dilemma zonder woorden opgelost en ik mocht mijn preek voor een andere dag bewaren. Alle plannen en afspraken die je hier maakt, zijn altijd onder voorbehoud. En het is goed om te leren dat we altijd voorbereid moeten zijn voor het onverwachte en ongeplande. God heeft er soms bijzondere bedoelingen mee.*



Houden van moslims

Een missionaire diaconale werker in een door de islam gedomineerd land in Azië ging zeer recent in een nieuwsbrief in op onze actualiteit: *Nu er zoveel gaande is in de moslimwereld, denk ik regelmatig aan de 'uitleg' van de letters van het woord islam: 'I Shall Love All Muslims' (Ik zal van alle moslims houden). Het zet me erbij stil dat de meeste moslims geen terroristen zijn en juist op een goede manier willen leven. Afgelopen jaar heb ik vriendschappen opgebouwd met moslims. Wat hoop ik zo dat zij de Weg, de Waarheid en het Leven leren kennen! De islam is niet het antwoord. De islam geeft geen leven. Jezus geeft dat! Zondag kwamen we samen met de andere buitenlandse werkers in deze stad die hetzelfde doel op hun hart hebben. We deelden waar we mee bezig zijn en baden voor elkaar. We hoorden verhalen van mensen die zich openstellen voor de boodschap van Gods vergeving in Jezus. God is aan het werk hier! We bidden dat velen Jezus zullen gaan volgen. Wat hoop ik zo dat meer mensen bereid zijn om uit te gaan om moslimvolken met Zijn liefde te bereiken. Ik vind het een voorrecht hier te mogen zijn en hoop dat ook anderen niet alleen naar de nieuwsberichten luisteren, maar ook echt interesse in de 'gewone' moslims tonen. Degenen die bij u om de hoek wonen, en degenen hier in ... (naam om veiligheidsredenen niet vermeld).*

Sawatdii Khrap/Kha

Wat hierboven staat is Thai. Ds. Wilke den Hertog (met zijn gezin in oktober 2014 naar Thailand vertrokken voor zendingswerk in Isaan) schrijft: *Zo worden wij hier elke dag begroet en zo begroeten wij de mensen hier. U ziet, ons Thai is al duidelijk gevorderd. Ook (onze kinderen) Lizette en Matthias kunnen nu al zo groeten en dat vinden ze erg leuk, vooral met handbeweging. Gelukkig gaat de taal ook echt vooruit! We (Marlies en ik) hebben inmiddels allebei onze eerste check achter de rug en dat geeft best wel een fijn gevoel dat je weer wat verder bent. Om ons heen vangen we nu niet alleen maar klanken op, maar hier en daar herkennen we wat woorden en soms een hele zin! Verder zijn we de laatste dagen erg druk geweest met alle regel rond onze visa. We zijn hier gekomen met toeristenvisa en die konden we gelukkig zonder problemen verlengen met dertig dagen, maar daarna moeten we echt het land uit. Nu was het wel even spannend of we dan al het juiste visum kunnen krijgen om hier te kunnen werken of dat we een ander soort visum moeten aanvragen en dan later weer het land uit zouden moeten. Erg bijzonder was het, dat we vorige week tijdens een 'fellowshipgroup' (laten we zeggen een soort Bijbelstudie/gebedskring, waarbij we ingedeeld zijn) de vraag kregen waar we specifiek voor konden bidden. Wij gaven aan dat het erg fijn zou zijn als de juiste visa op tijd klaar zouden zijn, zodat we die kunnen ophalen, maar erg waarschijnlijk leek dat niet (het duurt vaak maanden). We begonnen rond half vijf; een kwartiertje later werd onze wens genoemd. Toen we die avond terugkwamen, zagen we dat we om 16:50 uur een e-mail gekregen hadden van het kantoor in Bangkok, dat de juiste visa klaar zijn en we die kunnen halen als we binnenkort het land uit moeten.*



Arjan Hilbers
Zendingsconsulent

tel.: 0318-582360

Gé Drayer
Bureausecretaris

tel.: 0318-582361

Rita Blankenstijn
secretaresse en eindredacteur
Doorgeven
tel.: 0318-582370

**Willie Ruizendaal-
van Diermen**
secretaresse
tel.: 0318-582362

Simcha van Heiningen
secretaresse en
vormgever pr-materiaal
tel.: 0318-582373